V. évfolyam. 1886. 37. szám Turócz-Sz.-Márton, szeptember 12.

Felvidéki Hiradó.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

A Magyarországi Kárpát Egyesület Herczeg Szász Coburg-Gothai Fülöp Ő királyi fensége védnöksége alatt álló Szittnya Osztályának közlönye.

Előfizetési ára:
Egész évre . . . 3 frt — kr.
Fél évre . . . 1 „ 50 „
Negyed évre . . 80 „

Felelős szerkesztők:
VÖRÖS FERENCZ és NAGY ISTVÁN
Selmecz-bányán. Tur.-Sz.-Mártonban.
Megjelenik minden vasárnapon.

Hivatalos hirdetések díja:
100 szóig 2 frt., ezentúl minden megkezdett száz szónál 50 krral több.

A kegyelet.

A fővárosban közelebb lefolyt ünnepélyek szép tanuságot tesznek azon kegyeletről, melylyel a nemzet, de különösen a főváros közönsége e történelmi nevezetességű évforduló alkalmából az ősök emlékének adózott.

Örömmel láttuk ez ünnepélyeket, mert meggyőződést szereztünk ebből, hogy a nemzet nem hálátlan azok emléke iránt, kik hősies önfeláldozásukkal az országot egy másfél százados rabigától szabaditották meg.

Hazánk története oly gazdag kiváló történelmi eseményekben, hogy e tekintetben kevés nemzet tud különbet felmutatni; voltak férfiaink, kik a tudományok, a politika, a költészet, vagy a közélet terén szereztek érdemeket.

Az alkalom tehát meglenne, hogy sírfűbben is rendezhetnénk egy-egy bár nem oly nagy szabásu ünnepélyt, mint a milyenről most megemlékeztünk. De mindennek a daczára is azt látjuk, hogy évről-évre mindinkább veszítenek jelentőségükből az ily ünnepélyek s hogy ne mondjuk, közönyössé válnak.

A történelmet hivjuk tanulságul, hogy bebizonyithassuk, hogy csak az a nemzet lesz nagy, csak az a nemzet fog a felmerülő viszontagságokkal megküzdeni, mely kegyelettel őrzi az ősök emlékét, mely a multat mintegy például állitja fel a jelennek s lelkesiteni tud, követésre méltó példának állitja oda azokat, kik vitézségük, vagy észbeli tehetségük által kiváló érdemeket szereztek erre.

A mai reális világban az anyagi haszon felé hajlik az emberek legnagyobb része s főgondját mindenkinek első sorban a megélhetés képezi. De nekünk, magyaroknak nem szabad felednünk, hogy **első sorban magyarok vagyunk** s a nemzeti önérzet ápolása minden körülmények között legszentebb kötelességünk!!

Ápoljuk hát ezt az önérzetet s lelkesitsük egymást, hogy e közös lelkesültségből merithessünk erőt fenttartani azt a szent érzetet, mely megmegdobogtatja a szivet valahányszor szeretett hazánk boldogulására gondolunk.

Nekünk itt a felvidéken, hol egyes elemek oly nézeteket is kivánnak érvényesiteni, melyek a nemzet közös boldogulásával ellenkezésben vannak, két szeresen kell ápolnunk a nemzeti kegyeletet, folytonosan ébren kell tartanunk azt a szellemet, mely egyedül a nemzet boldogulásában leli végczélját.

Nem tudjuk eléggé hangoztatni tehát, hogy ápoljuk a kegyeletet, melylyel elhunyt nagy férfiainknak, kiemelkedő történelmi eseményeknek tartozunk.

Testületek, társulatok ragadjanak meg minden alkalmat, hogy megtanitsák lelkesülni az ifjú nemzedéket, hogy felkeltsék azt a nemzeti önérzetet, mely nélkül nem tudunk képzelni egy egységes nemzetet.

Használjon fel az iskola minden alkalmat, hogy a serdülő ifjúság szivébe korán becsepegtesse azon érzelmeket, melyek egy igaz hazafi szivet mindenkor kell, hogy betöltsenek.

Ismételjük, mindinkább látjuk, hogy az a nemes tűz, mely világtörténelmi események okozója volt nem egyszer, már-már kialvó félben van s ez kényszeritett a fentebbiek elmondására.

Ne feledjük, hogy csak addig maradunk magyarok, mig megőrizzük emlékeinket s kegyelettel áldozunk azoknak!

Az állatvédelemről.

(Vége.)

Ezen, most fejtegetett kérdéshez még egy más érdekes kérdés is szövődik. Az t. i. hogy bizonyos állatcsaládok túlságos kimélése és védelme által nem zökkentjük-e ki rendes menetéből a természet háztartásának egyensúlyát? Mi lesz akkor pl. ha a hasznos énekló madarak túlságosan elszaporodnak? Hát az, hogy majd megint megfogynak. Részint a táplálék hiánya miatt (mert a táplálékuk sok között kell megosztania) a gyengébbek maguktól kivesznek, részint pedig a ragadozók martalékává esnek — tehát a természet rendes folyásának egyensúlya kerekvágásából nem fog kizökkenni. Azért ne aggasszon bennünket semmi az állatvédelem gyakorlásában, hanem buzdúljunk rajta minden alkalommal, mert egyfelől nemes, másfelől hasznos dolgot végezünk általa.

Mik azok az állatvédő egyesületek? Az állatvédelem nemes eszméjének gyakorlását egyesek már rég óta magukévá tették. Azonban ha egyes ember akár az eszme terjesztése, akár az állatkinzás megakadályozása érdekében szavát fölemelte, az csak a pusztában kiáltó szava volt. Igy, hogy nagyobb eredményeket lehessen kivivni, társadalmi, vagyis egyesületi úton iparkodtak közre munkálkodni. Megszülettek tehát az állatvédő egyesületek; még pedig — ha jól tudjuk — első sorban Európa legmüveltebb államában, Angliában. Budapesten 1882-ben alakult meg az egyesület mintegy 700 taggal s az egyesületnek már az első évben az alapitványokkal együtt mintegy 1300 frtnyi bevétele volt. Az egyesület elnöke **Királyi** Pál, a város képviselő testületének egyik legjelesebb tagja; az egyesületi tagok diszes névsora szintén sok nevezetes embert számlál, egyetemi tanárok, országos képviselők, magas állású hivatalnokok, müvelt magánzókból. És ez a névsor napról-napra gyarapszik mai napig s most körülbelül 1400 nevet számlál. Az egyesület jóváhagyott alapszabályok szerint működik úgy, hogy bejelentési jogával él és az állatkinzási eseteknél legtöbb éberséget tanusító rendőröket megjutalmazza, az eszme szolgálatában levő vidéki egyéniségeket pedig diszoklevéllel kitünteti; majd pedig szabályrendeletek kieszközlésén fáradozik. Természetes, hogy ily működés mellett az egyesület mindinkább közelebb jut czéljához, a mely czélt **Cooper** a következőleg irja köröl: „Az állatvédő egyesülelek föladata nem csupán az, hogy az állatvédelmet, mint olyat gyakorolják, hanem sokkal inkább az, hogy az állatvédelem által a nép jellemét tisztitsák, az egyént erkölcsileg emeljék s igy a nemzetet, a népet nemesitsék."

A budapesti állatvédő egyesület működése már-már át csapott a vidéki városokba is. Kassán a mult éven fiókegyesületet. Pécsett pedig madárvédő egyesületet alakitottak. Hovatovább a budapesti egyesület országossá lesz s a vidéken fiókok fognak alakulni, mentől nagyobb számmal;

TÁRCZA.

Kmety hadtestének utolsó napjai.

Irta Trsko János.

A csornai csata után 14 napon át nem találkoztunk az ellenséggel. Midőn Görgey junius 27-én Győrnél a csatát elvesztette, Kmety hadteste ugyanazon a napon az ihászi pusztán Pápa felett az osztrákok jobb szárnya ellen vivott élethalál harczot. Az osztrákok nem csak számra voltak többen, hanem állásuk is előnyösebb volt, a mennyiben gyalogságuk gazdasági épületek által fedezve volt. Azonban sikerült őket ennak granátok vetése által kiszoritani s ekkor Kmety a Vilmos-huszárokat két izben is vezényeltette rohamra, kik mind a két izben egy széles ároknál visszafordultak. Erre az osztrákok lovassága kezdette meg a rohamot, de a közlö, ki leváról leszállott jól irányzott ágyú lövései által oly zavarba hozata, hogy az többé nem volt rendbehozható.

Ekkor jött meg Görgey azon parancsa, hogy Móron át Pestre siessünk. Pápáról Zirczre, innen Bodajkra jöttünk, hol arról értesültünk, hogy az osztrákok főereje már Mórott van, meg sem állapodva tehát rögtön Székesfejérvár felé fordultunk, honnan Sárkereszturon s Földváron keresztül Paksra érkeztünk; itt a Dunán rögtönzött hidon általkelve Kalocsán tartottuk az első két napi pihenőt. Innen erőltetett menetekben Zomborba siettünk azon czélból, hogy b. Messzena* csapatával erősbitve, Jellasics egyesülését a fősereggel megakadályozzuk, mi fényesen sikerült. Jellasicsot Karlóczáig folyton üldöztük. Karlócza alól Péterváradon át Ujvidékre jöttünk vissza, hol nyolcz napot töltöttünk el a legnagyobb sanyarusságban.

A ki ezen várost akkor nem látta, annak nem lehet fogalma Ujvidék akkori pusztulásáról. E nagy és csinosan épült városban nem maradt egyetlen egy ép ház, nem egyetlen egy házon sem ép fal, az ugy nézett ki, mintha minden egyes házat külön bombáztak volna és ezen rombolás egy egyszerü gyalog közkatona müve volt, ki arra vállalkozott, hogy az óramutatót a toronyban ágyúgolyóval kilövi s szavát be is váltotta. Nevét elfelejtettem.

Ujvidékből Kmety Titel ellen is intézett egy támadást, de sikertelenül, innen Zsáblyaig vonultunk vissza, honnan Uj-Becsére a Tiszán tutajokból rögtönzött hidon mentünk. Becséről Beodrán, Nagy-Kikindán, Zsombolyán és Gyertyámoson át az aug. 9-én Temesvár mellett vivandó csatába siettünk.

*Messzena csapatánál rendezetlenebb csapatot az egész hadjárat alatt nem láttam. Agyúit elfogatok szállitották, melyekről a mi régi huszáriaink nagyon is vastag humorban nyilatkoztak.

A fent leirt gyors menetek névszerint Kalocsától Ujvidékig, noha reánk nézve sikerdusak valának, oly vonzók még sem voltak, mint a tavaszi hadjárat alatt, részint azért, mert a hőség elviselhetetlen volt, részint az élelmezés nehéz volta miatt az ellenseges elemek között, részint azért, mert bosszúságunk nagy volt a miatt, hogy Jellasicsot nyilt csatába bevonnunk nem sikerült. Ujvidéktől pedig Gyertyámosig az út, az élelmi szerek hiánya miatt a legsanyarúbb vala. Gyertyámoson a legénység a szó szoros értelmében éhen hajtotta fejét nyugalomra s a lovak sem kaptak enni, másnap pedig déli 12 órakor ismét étlen és szomjan érkezett meg a temesvári csatába.

Már reggeli 8 és 9 óra között hallottuk az első ágyuszót, mely hol sürübben szólt, hol egészen megszünt. Egy kis liget mellett állapodtunk meg. Tekintetünk egy 7—8 láb magas kukoricza tengerre esett, hol állanak a miéink, hol az ellenség, azt csak az ágyúk hangja és füstje után gyanithattuk. Mért állapodott meg Dembinszky e kukoricza tenger közepén, megfoghatatlan. A megállapodási hely tőle függött s ha már az ellenfél által nem akart láttatni; ha a kukoriczás Szeged felé néző oldalát választja, akkor legalább ő láthatta volna az osztrákok erejét és mikénti elönyomulását.

(Folyt. követk.)

A légyott.

Igaz történet.

Tamás Tamás 28 éves fiatal ember és valóságos fogalmazó valamely miniszterium-ban. Ragyás képű kis emberke, de szorgalmas és ambitiosus. Az egész világ meg van győződve felőle, hogy még sokra viheti. Ő maga legjobban is minden pillanatban várja titkárrá való kineveztetését.

Német Amália fiatal leányka. Kisded, sovány, szintén ragyás képű, de rendkivül érzékeny és ideges. Szemeinek zsilipjei mindig rendelkezésére állanak, akkor sir a mikor akar. Szóval valóságos eszménye azon hölgyeknek, kik ha a rendkivüli körülmények csodálatos összetalálkozása folytán férjet képesek magukuak kaparitani, a szerencsétleneket ideje korán megőszitik, agyon szekirozzák, kerékbe törik s jól kiérdemelt kora sirjukba fektetik.

Még az a szerencse, hogy az e fajta kisasszonyok csak ritkán, többnyire csak akkor kapnak férjet — ha gazdagok.

Német Amália pedig még csak nem is volt gazdag, mégis kapott férjet.

Még pedig milyen férjet!: Tamás Tamást, a kiről az egész világ meg volt győződve, hogy még sokra viheti.

Hogy az olvasó ne törje soká a fejét rajta, hogy mindez miként történt, hanem mindjárt megértse a dolgot, nem kell többet

mozgalmat már több helyünnen lehetne jelenteni.

Atcsapott az állatvédő egyesület működése már az iskolákba is. Bákey Imre budapesti tanfelügyelő a fővárosi iskoláknál e tekintetben igen sokat tett. Róth József pozsonymegyei tanfelügyelő szintén melegen ajánlotta az eszmét a modori tanitóképző végzett növendékeinek. Már itt ott a polgári ifjuság körében is tervszerüleg terjesztik az eszmét a tanitók s a mozgalom az iskolai hatóság és a polgárság helyeslésével találkozik. Jól is van ez igy; mert áttala a majdan létesitendő fiókegyesületek előtt egyengetik a utat s a növendékek szivébe már eleve beoltják az állatvédelem nemes eszméjét.

Megemlitendő még, hogy az összes művelt államokban levő állatvédő egyesületek számát több százra lehet tenni, s hogy az osztr. madárvédő egyesületnek (Bécs területén külön állatvédő egyesület van) fővédnöke Rudolf trónörökös, az angol orsz. állatvédő egyesületnek meg maga a királyné. A tavalyi orsz. kiállitason a mi egyesületünket a király is megdicsérte.

Igen sokat lehetne még e témáról irni — hisz egész irodalma van már — de talán már igy is tülléptem a határt, melyen belül — egy vidéki lapnál — maradnom kellett. Czélom nem lehetett egyébb, mint az állatvédelem eszméjét csak több vonalakban ismertetni. A mennyire ennek meg tudtam felelni — im itt van. Fogadja szivesen a t. olvasó közönség. **m b**

A M. K. E. Szittnya osztály kirándulása a zsakili tóhoz.

Folyó hó 5-én vasárnap 6 és fél órakor indultunk mindössze nyolczan Selmeczről a Hibalkán át, réteken huzódó gyalog utakon Tepla felé, hova 7 és fél órakor érkezve, egy vezető után kérdözősköttünk, kit nagyon hamar sikerült találnunk, mert a bennünket bámuló nép közül azonnal többen vállalkoztak. Mi, a legtöbb bizalmat gerjesztő Lupták Andrást választottuk és ennek vezetése alatt a mocsári uton egy szük hűs völgyben haladván, nem sokára az első, jobbra nyiló mellékvölgybe fordultunk és fél órai mászás után erdőn át nyilt térre értünk, honnan lecereszkedve egy tojásdad alakú völgyecskében 8 és tél órakor a kis tóhoz érttünk.

Ez az ugy nevezett tengerszem, mely kis terjedelem mellett igen mélynek látszik, sem be- sem kifolyása nincsen. Vize piszkos a partokon messzire vizi növényekkel benőve, czölöpökkel és ágakkal tele rakva, valószinűleg, hogy a marha be ne nyomuljon. Azt mondják, hogy egy időben a zsakiliak kender áztatónak használták, de most avval is felhagytak, mivel a tó körül rosz szellemek üzik játékaikat. A tavat egy darabig pázsit veszi körül, azután sürü erdőség környezi és a fák árnyékait a viz élesen tükrözi vissza.

A kis völgyecske elhagyott ugyan, de jó benyomást teszen az emberre és kellemes tanya helynek volna alkalmas, ha friss forrás vizzel birna, de annak hiánya miatt csak eddig mulattunk itt, mig Backer tagtársunk letényképezte.

Mindnyájunk örömére figyelmeztetett minket vezetőnk a délfefé meredeken felnyuló hegyre, melynek tetején az ugy nevezett „Puszti brad“ várnyomait láthatni. Azonnal neki is indultunk és félórai kapaszkodás után felértünk a tetőre, hol csak ugyan mély várárkokra, feljebb pedig a hegy legtetején, terjedelmes plateaunn egy nagy vár sáncz és fal maradványaira akadtunk, közepén sziklába vájt alag-út felét láttunk. A vár bizonyosan hazánk legrégibb korából való, és valószinűleg már a hunok idejében fen állott. A mennyire a sürü fák közt csekély nyilásokon észlelhettük, innen a kilátás is igen szép lehet.

Visszafelé csekélyebb meredekeségen szép gyalogutakon bebocsátkoztunk a hegy innenső lejtőjén és nem sokára egy nyilt pázsitra értünk, hol fák árnyékában egy elhanyagolt, de igen bő forrásra akadtunk, melynek vize környékünk legjobb vizeivel vetekedik. Azonnal is annak kiásásához fogva határoztuk, hogy azt rendbe hozzuk és a jelen volt tourista nestor tiszteletére „Divald forrás“nak nevezzük el. Itt oly kellemes és alkalmas tanya helyet találtunk, hogy azonnal a gulyás főzéshez, szalona és zsivány pecsenye sütéshez fogtunk és itt a napot kellemesen töltöttük.

Osztálynunk megint egy szép és érdekes kirándulási helylyel lett gazdagabb **T.**

Fővárosi levél.

Budapest, 1886. sept. 10.

A Budavár visszafoglalása 200 esztendős jubileumi ünnepének utolsó akkordjai ma egy hete hangzottak el a Városmajor bársony takaróján. Az első két napon az urak ünnepeltek a vasárnap már a népé volt. S amilyen impozáns volt a redoute diszülése, ép oly megkapó látványt nyujtott az ünnepi köntösben mulató nép tömkelege. Tűzijáték, póznamászás, zsákfutás, léghajóeresztés, camara obscura, spiritista színház, népczirkusz, majom színház, amerikai gyors fényképezés stb. képezték a mulatság részleteit, no még az evés ivás.

A mulatság fénypontját a csapravert nordók körül láttuk. Irtózatosan megbámulta a nap a sokadalmat. És ez azt a következtezést vonta maga után, hogy a kiszáradt torkok nedvesség után áhitoztak. Ettől kezdve kezdődött azután az igazi illuminatió. A kedélyek tüzbe jöttek. A tömeggé verődött mesterlegények éktelen rivalgása, aztán megadta az igazi népies képét a mulatságnak. Csak késő éjjel oszladozott a tömeg. A lóvasuti kocsik nem győzték az embereket hazaszállitani. A nép sürü sora lepte el mindenfelé az utczákat. Az ünnepély méltó befejezése volt a nevezetes nap emlékének.

Él magyar, áll Buda még.

September havának első napjai eseményekben roppant gazdagok voltak. A bolgárok hazájában történt politikai események, valamint az ez által előidézett külpolitikai mozgalmak lázas izgatottságban tartják a fővárost. Többen a magyar mágnás urak közül megirigyelték Sándor sorsát, kinek a sajtó hasábokat szentel s azért a bolgárok fejedelmének üdvözlése végett Sofiába utaztak. De nem értek czélt. Se a sajtó se a nagy politika nem vette őket észre.

Ennél sokkal szebb utazás lesz az, amelyet Schwimmer Pál ur, a magyar államvasutak menetjegy irodájának főnöke rendez. Menjünk Párisba: a divat, a pezsgő hazájába. A külön vonat e hó 18-án indul Budapestről a magy. államvasut indóházából. Olcsó lesz az utazás, olyan mérsékelt áru, hogy abban nem csak módos gazdák, hanem szegényebb hivatalnokok és iparosok is részt vehetnek és bizony sokkal többet fognak látni, tapasztalni és szebb fogadtatásban fognak részesülni, mint az urak Bulgáriában. Eddig már körülbelül százan jelentkeztünk. Reménylem, hogy az utazásról érdekes tudositásokat küldhetek majd e lap tisztelt olvasói számára. De nem mehetünk el anélkül, hogy Párisban élő honfitársainknak innen a magyar hazából emléket ne vigyünk magunkkal. A megtiszteltetésnek legszebb jele a szives ajándék. Elhatároztuk, hogy egy ajándékul adandó album számára lefényképeztetjük magunkat. A Haris bazárban levő ujonnan berendezett „atelier parisien“-t választottuk a „megörökités“ mesterénél. Ennek az ujonnan berendezett fényképirodának az az előnye van, hogy nem kell az embernek hosszú ideig a „kerek üveg“ előtt állni és fejét sem kell megtámasztani. Elég egy percz s a legsikerültebb másolatát kapja az ember a saját éjjenek. A ki Vizvárinak tiz féle maskjáról vett képet a müteremben végig nézi, lehetetlen, hogy elpalástolja azt az önkéntes mosolyt, mely azután minden képen meglátszik. A „parisien atelier“t különösen divatba hozták a művészek, kik legujabb átalakításukat sietnek itt megörökiteni. Az udvarra nyiló nyitott foyerben ki vannak állitva a fővárosi szépek és művészek legujabb colorizott fényképei. S aki a Harisch bazáron végig sétál, lehetetlen, hogy meg ne bámulja a kirakatot, melyben, Nagy Imre, Pálmay Ilka stb. művészeken kivül annyi ismerőst talál.

Nevezetes momentumot képez a fővárosban a színházi évad megujulása. A külföldi és vidéki fürdőkből már haza szállinkozott az elite, amely a színházi látogatók legnagyobb kontingensét adja. Az idei színházi évad ujdonságokban gazdag vállalatokat igér. A beköszöntő ujdonságok, a „Petneházy“ és „Budavár megvétele“ teszésben részesültek. A komoly kritika az alkalmi művek fölött nem gyakorolta bonczolgató mesterségét, mert hát ezek a darabok nem az állandó repertoir számára irattak. „A Petneházy“ — tekintve művészi konczepcióját és ügyesen szött bonyolulatait, talán még elő fog vétetni s a nemzeti szinháznak technikailag átalakitott szinpadán találkozunk Petneházyval.

A városligeti nagy iparcsarnok déli traktusában egy angol kristály palotához méltó virágvásárt rendeztek a főváros nevezetesebb virágkertészei. A rendezőség élén Gillemont rózsakertész áll, akit az országos kiállitás virágkiállitásából már ismerünk. Kábitó illatár tölti be a csarnok levegőjét. A legváltozatosabb szinpompában diszelegnek a szebbnél szebb növények, melyek részben cserépben, részben a pallót takaró földrétegbe vannak beültetve. Pénzért meg lehet venni az egész kiállitást. És hány szép szőke leányka áhitozik ez után! A mama azonban mégis vesz két cseréppel abból a magasra nyuló fikusból, amely olyan lenge, olyan üde! Hordár! vigye haza ezt a virágcserepet! Nem mama, én magam viszem haza, hátha a hordár letörne belőle egy levelet! — S látni lehet úri hölgyeket, akik az Andrássy úton haza felé menve, gyenge karjuk közé szoritva czipelik a vásárolt cserepes virágokat. — A virág nem ad terhet, — virágot, ha akár milyen nagy cserepe is van, a fővárosi kisasszony nem szégyeli az utczán végig vinni.

HIREINK.

Zólyomból. Színház Besztbányán. (J-ch) Kövessy Albert társulata, mely a nyár nagy részét az alföldön töltötte, majd Zólyomban s Szliácson rövidebb ideig játszott, augusztus hó végén Beszterczebányára érkezett, hogy itt is egy 12 előadásra terjedő dráma, vigjáték, népszinmű és operettekből álló sorozatot lejátszon, s aztán téli szállására Miskolczra induljon. Szeptember hó 2-án bemutatónak A szabinnők elrablása Schönthán Pál és Ferencz czimű 4 felvonásos bohózatát adták. Az előadáson még kevés számu közönség jelent meg; a főbb szerepeket Fenyvessy Károly, Könyves Mari, Tapolczay Dezső, Lubrincz Julia, Kövessy Albert s Morvay Antal adták. Szept. 4-én szinre került A koldusdiák Milöcker bájos zenéjű operettéje, melyet diszeretére legyen mondva az igazgatónak, oly szép kiállitásban mutattak be, minővel kevés vidéki társulat rendelkezik. Fájdalom az előadásról nem lehet oly előnyösen nyilatkozni; botrány már azon körülmény is, hogy a társulatnak nincsen saját zenekara, s ez operettejét is csak zongorakiséret mellett

---

mondanom, minthogy Német Amáliának a papája miniszteri tanácsos, még pedig a Tamás Tamás miniszteriumában és igy az, hogy Tamás Tamás sokra vihesse a dolgát, első sorban tőle függött. Kezében volt sorsa.

Ezt tudta Tamás Tamás is s azért egyetlen egy estélyéről sem maradt el a tanácsos úrnak s Amália kisasszonynak állandó s mondhatni egyetlen cotillion táncosa volt úgy ez estélyeken, mint mindenütt a világon, a hol gonosz sorsa összehozta vele, — mert ő e találkozásokat igy szokta nevezni. Nem volt képes bájakat felfedezni rajta, söt bizonyos hidegleléssserü borzadást érzett mindannyiszor, valahányszor igy kellett hozzá szólania: „Ha esetleg nem lenne eligérkezve kisasszony, szabad esedeznem a cotillionért.“

Mindig szabad volt. Amália kisasszony soha sem volt eligérkezve, söt nem is akart eligérkezve lenni, — mert . . . oly csillagok lévén, kik egymást kergetik . . . Amália kisasszony sem cotilliont, sem mazurkát sem semmiféle más táncot sem szeretett annyira senkivel tánczolni, mint Tamás Tamással, pedig ez a nagy jövőjü fiatal ember a tánczban — mint mondani szokás kissé ügyetlen és szögletes volt, a csárdásban pedig ép ügy ugrált, mint valami medvebocs. Ezt mindenki látta és megmosolyogta, csak Amália kisasszony nem látta: Fülig bele volt szerelmesedve a szerencsétlen.

Igy állanak a dolgok, midőn a magyar gazdasszonyok álarczos tánczvigalmának nagy éjszakája megérkezett.

Az egész világ ott volt, csak Német Amália kisasszony nem lehetett ott, mert midőn délután Tamás Tamás tiszteletét tette, ott feküdt a divánon irtózatos migrainban szenvedve.

Tamás Tamás tehát könnyű szivvel sietett fel a redoutba. Első eset volt, hogy magát szabadnak érezte s nem lehetett az estét Amália kisasszony lábainál udvari szolgálatban töltenie.

De Tamás Tamás korán örült és csalatkozott. Amáli kisasszony mint kertész leány megjelent a bálban s az egész migraine csak hadi csel volt.

Tamás Tamás egy oszlophoz dőlve nézte az előtte elhaladó álarczos menetet s kivánesian várta: nem kerül e számára is valami kalandocska.

Egyszerre hirtelen egész lényében öszszerázkódott. Egy gyöngéd kis kéz érintette karját s egy vékony elváltoztatott hang azt kérdezte tőle, hogy hogy mulatsz Tamás?

Kertészleány volt, gyöngéd karcsú termettel s oly kaczér álarczczal és kalapkával fején, hogy Tamás rögtön érdeklődni kezdett iránta.

Hozzá szegődött, élénk társalgást kezdett s az egész estét vele töltötte. Oly jól mulatott, hogy mikor a leány azt mondta, hogy no most Isten veled, föl kell keresnem a mamát, már fülig beleszeretve s megragadva álarczosnőjének kezét, légyottot kért tőle.

De hát mikor és hol? kérdé a kertészleány felindulástól remegő hangon.

Tamás Tamás gondolkozni kezdett. Első eset volt, hogy valaki légyottot adott neki. Sokáig habozott, hogy hová rendelje. Végre is elég szerénytelenül és ügyetlenül saját lakását emlitette.

Oda nem megyek — mondá a kertész leányka — hanem, ha akarod holnap tizenkét órakor az állatkertben a majmok kalitkája előtt. Ott föltünés nélkül találkozhatunk.

— Ott leszek.

Ott is volt, valamint Amália kisasszony is. Mikor Tamás Tamás megpillantotta Amália kisasszonyt, majd hanyatt esett ijedtében. Mindjárt kitalálta, hogy cselszövénynek esett áldozatul. Amália kisasszony azonban mosolyogva hozzá lépett s kaczér hangon igy szólt:

— Látja, megtartottam szavamat. Eljöttem megkérdezni, hogy mi az hát, amit oly sürgősen akar tudtomra adni?

Tamás zavartan hebegett valamit a kellemes meglepetéséről. Amália kisasszony pedig nevetésben tört ki s azt mondta, hogy tudta, hogy félismerte öt, másképp nem mert volna eljönni.

De nevetését hirtelen ijedt sikojtással váltotta fel.

— Jaj a papa!

Valóban az egyik ösvényen a tanácsos úr ő nagysága közeledett.

— Mi ez? kiáltá elszörnyüködött hangon, midőn leányát megpillantotta. — Hogy jöttél te ide?

— Bocsánat papa, sohasem teszem többet.

— És ön, ön uram! Ön compromittálta, megölte jó hirnevét!

— Bocsánat nagyságos uram . . . rebegé Tamás . . . csak azt azt akartam tőle megkérdezni hogy . . . hogy . . . eljön-e hozzám feleségül? . . .

— Nős? kérdé gúnyosan a tanácsos úr.

— Van szerencsém Amália kisasszony kezét megkérni.

— Az már más . . . mondá mosolyogva a tanácsos úr.

Tamás félév óta férje Amáliának. Sütik, főzik, öszitik és kopasztják.

De már titkár, s ha Isten a miniszteri tanácsos urat élteti, esztendőre vagy kettőre osztálytanácsos.

Meg is érdemli szegény, megszenved érte.

Balázs Sándor.

adta, a mi nyilván sokat von le az illusiókból. Hisszük, hogy Miskolczon ez máskép lesz. A szereplők közül voltak ép csak két legjobb esetben háromról lehet dicsérettel mondani; Rácz (Janiczky) érczes, iskolázott hangjával első fellépése alkalmával megháditotta a közönséget, mely valódi élvezettel hallgatta a behizelgő hangokat. Tetszett Kövessyne is, s zajos kihivással jutalmazták énekét, bár játéka helyenkint sok kívánni valót hagyott hátra. Végül említhetjük még Kövessy Rózát is, kinek szintén volt 1—2 sikerült áriája. A többi szereplőről — még olyanról is, a minő Ollendort — ne is szóljunk. Tulzásokkal, a comikumnak kicsiszakolásával, sikerületlen rögtönzésekkel nem lehet mindenütt hatást csinálni.

(J-ch) Vasárnap szept. 5-én szinre került Rátkay pályanyertes népszinműve Felhő Klári. A darab Besztercebányán először adatott, s így annak meséjét néhány vonásban elmondom. Felhő Klári Katicza hugával (Kövessyné és Kecskeméti Irma) Abáék nevelt leányai; s bár a nevelőszülők András fia (Morvay) is rávetette Klárira szemét, Klári nőül megy Fátyol Ferkóhoz (Rácz), egy eléggé tisztességes szegény emberhez, kinek minden vétke abban állott, hogy valamikor Violánét, (Lubrincz) egy özvegy menyecskét szerette. Violáné megzavarta a pár boldogságát; Fátyol inkább szitott hozzá, mint feleségének. Klári minden reményét csak a Szűz Anyába helyezte, imádkozott képe előtt, könyörgött férjének, ki tagadta Violánéval való viszonyát, sőt újra meg újra megesküdött arra, hogy soha sem szerette. Sajátságos e darabban az, hogy Fátyol fokról fokra való sülyedését, mindig csak egy egy ujabb esküszegés jellemzi. A házas felek élete nem maradhatott titok; eljutott annak hire a nevelőszülők — Abáék — füléhez is. Beállit egy napon András, s heves jelenetek után, melyek szinrehozatalánál a megtagadott s kiutasitott Violánénak van a fórésze haza viszi a menyecskét. Itt gondolják meg csak jobban, hogy mit tettek, s nekiját most az egész familia, hogy rábirja a szalmaözvegyet a visszatérésre; de épp e közben megvalják András s Klári szerelmüket, s most már a menyecske sem enged. Megjelenik a férj, ujabb scénák, Klári neki indul a világnak — vagy a Dunának — Fátyol rásüti fegyverét, vállon lövi, s midőn a nép Klárihoz siet, Fátyol főbe lövi magát is. Mellékcselekménye a darabnak kevés; nyelvezete sem olyan, minőt a népszinművektől elvárunk. Komikuma igen kevés a hatásos jelenetek pedig ezt is megkivánják, már csak az „idegek" miatt is. A szereplők kedvvel ol lották meg feladatukat. Kövessyné és Rácz dalai s játéka sok tapsot arattak. Morvay mint szerelmes határozottan javult. Lubrincz Viola szerepében szavalás s játék dolgában kiváló alkotást mutatott be.

Hétfőn szeptember 6-án szinre került Csiky Gergely szinműve a Sötét pont. Szerző meglehetős erős eszközökkel dolgozik ezen darabban, úgy hogy az egyes jellemek mélyesztése nem könnyű dolog a színészre nézve. Derekasan oldották meg feladatukat Lubrincz Julia (Lydia), n. Könyvesné Mari (Kézdiné) Kecskeméti Irma (Magda), a férfiak közöl egy sem állott a dráma szinvonalán sőt egyeseknél skandalózus szerepnemtudást kostatáltunk.

(Dr. Argus.)

(J-ch) Szept. 7-en Boccacio Suppé Ferencz kedves zenéjtt darabja ma is meglehetős számú közönséget vonzott. A czimszerepben Kövessy Róza lépett fel, mig Fiamettát Kövessyné, Prietrót Morvay, Lambertucciot Kövessy Albert adták. Általában mind a darab kiállitásával, mind zenei kivitelével meg lehettünk elégedve. Csak azt nem birjuk felfogni, hogyan bérelhetett az igazgatóság olyan rokkant clavicordiumot, mely az énekesecknek többet árt, mint használ, kötve hisszük, hogy különbet nem találhattak volna.

(J-ch) Szept. 8-án szinre került Margittay Dezső 3 felvonásos népszinműve az Ezres bankó, melyhez Konti József irta a zenét. E darabokra más alkalommal óhajtunk visszatérhetni.

(J-ch) Szept. 9-én Rip van Winkle előadását nagyszámu közönség nézte végig. A darab előadása nagyjában véve sikerült. A főszerepek Kövessy Albert, Rácz Gyula, Kövessy Róza s Péntek Józsi közt voltak felosztva. Kik mindnyájan tőlük kitelhető jót nyujtottak. Különösen dicsérettel kell Rácz Gyulát kiemelnünk kinek játékáról énekéről már nem is szólva a kut melletti jelenetben igazán művészi volt. A kar gyönnének bizonyult be ez alkalommal is. Tervben van Az elevei ördög nagy operettének előadása is.

A Beszterczebányától egy órányira fekvő Körmöczkén folyó hó 6-án este nagy tűz ütött ki, mely 11 házat hamvasztott el. Állitólag lovak s szarvasmarhák is odavesztek.

A beszterczebányaiak nem dicsekedhetnek, ugy mint a selmecziek azzal, hogy ők is megünnepelték Budavár visszafoglalásának kétszázados emléktünepét. Czeizel Vincze plébános e hó 5-én vasárnap tartott ugyan Te Deumot s nagy misét, melyen a fögymnásium ifjusága vallás különbség nélkül jelent meg, de a rendes vasárnapi közönségen kivül nem volt ott egy hatóság sem képviselve. Örültek e dolognak bizonyára azok, a kik csak az imént ölelkeztek össze a Baronovón.

A radvani vásár ez esztendőben is nagy látogatottságnak örvendett; sok volt az eladó, de sokan voltak a vevők is, kik nagyobbára urvölgyi bucsusok is. Kedvező volt az idő mindenképen s hisszük, hogy nem volt okuk a panaszra a messze vidékről feljött kereskedőknek, sem pedig azoknak, kik a vásár vigalmi programmjának betöltésénél sippal dobbal közreműködtek.

KÜLÖNFÉLÉK.

Névmagyarositás. Curismár Ottó selmeczbányai bányászakad. tanár vezetéknevét Cséti-re változtatta. Eljen!

A Tátrabank. Amint értesülünk a Tátra felsőmagyarországi bank részvény társaság Turócz-Szent Mártonban egy a kereskedelmet és ipart előmozditó ujabb intézményt léptet életbe a checkforgalom behozatala által. Az összes kereskedelemben mind inkább kevesbülő egységi hászon a modern kereskedő kötelességévé teszi mindazon előnyök kihasználását, melyeket az ujabbkor bankforgalma nyujt, s melyek az ipar üzéshez megkivántató folyó tőkék gyümölcsözését az üzleti kiadásokban való megtakaritásokat lehetővé teszik. Ily előnyt nyujt minden kereskedő és iparűzőnek nem különben minden magán embernek a check számlák intézménye, melyet a Tátra felső magyarországi bank részvény társaság Turócz-Szt.-Mártonban berendezett, s mely a helybeli és piaczunk vidékén lakó kereskedők, egy részétől már is igénybe vétetik. A checkforgalom a felvidéken meghonositva nem lévén, könnyebb megértheté végett közöljük, miszerint a check oly látra szóló utalvány, melylyel az illető fél követelése felett — felmondási idő tekintetbe vétele nélkül — azonnal rendelkezhetik.

Nevezetes közgyülése volt e hó 7-én Selmecz-Bélabánya sz. k. bányaváros törvényhatóságának: e napon ülte első ülését mint törvénybe iktatott törvényhatóság. — Szép és magvas beszédben emelte ki e nap jelentőségét Szitnyai József főjegyző, helyettes polgármester, mely beszédet a gyülés arra méltatta, hogy egész terjedelmében jegyzőkönyvbe iktattatta Tóth Gáspár biz. tag inditványára.

Fényes esküvő volt f. hó 7-én Nagy-Rákón, ekkor kelt egybe özv. Beniczky Albertné, szül. Ruttkay Mária úrnő leánya Izabella Gömörmegye volt kitünő alispánjának, Sontagh Bertalannak fiával, Sontágh Bélával. A kiválóan diszes lakodalmi közönség 18 fogaton hajtatott át Rákról Pribóczra, hol a virágokkal, szőnyegekkel diszitett ág. ev. templomban Klimo Vilmos lelkész adta össze az ifjú párt. Nászasszony volt Sontagh Zoltánné szül. Szentiványi Rózsa, koszorúlányokul Soest Irén és Prileszky Anna szereplettek. Násznagyok voltak Lehotzky Lajos Turóczmegye alispánja és Szentiványi Arpád, a vőfélyi tisztet Huszágh István Zólyommegye főjegyzője és Potoczky Dezső orsz. képviselő viselték. Ott voltak Beniczky Mártonné, Lehotzky Lajosné, Zorkóczy Tivadarné, Fekete Miklósné, Tomcsányi Mórné, Soest tábornokné, Emmelné, Prileszkyné, Tomcsányi Ilona, Koncsek Ilona, Soest Ida Prileszky Mária. A férfi vendégek közül az emlitetteken kivül Sontagh Zoltán, Potoczky Kálmán, Lehotzky Vilmos Zorkóczy Tivadar stb. Az esküvő után a nagy-rákói diszes kertben oszlott meg a vendég közönség, majd táncra perdült az ifjuság. Este ősi szokás szerint gazdag vacsora volt, mely alkalommal a szebbnél szebb felköszöntők sem hiányoztak. A lucullusi lakoma után ismét táncz következett s járta az ifjuság világos reggelig, mikor az ifjú pár Miskolczra utazott.

Tanár változás. A kegyestanitórend a selmeczbányai katholikus nagygymnásiumnál Bacskor István távoztával megüresedett hittanári állomásra Sárhegyi Lajos kegyesrendi áldozárt nevezte ki, ki már két alkalommal oly előnyösen mutatta be magát lelkes magyar szonoklatával Selmeczváros közönségének. Őszintén kivánjuk, hogy minél gyakrabban találkozzunk vele a szószéken.

Tűzlárma ébresztette fel Turócz-Szent-Márton lakosságát f.hó 5 és 6-ika közötti éjjel. A szomszéd Draskócz kőszég feletti világosság megmutatta, hogy hol kell keresni a veszedelmet. A helybeli tűzoltók azonnal kivonultak s a menyire lehetett, lokalizálták a tüzet, mely négy csürt hamvasztott el s egy emberélet is esett áldozatul. A szerencsétlen embert egy tüzes gerenda ütötte le. A tüz állitólag gyujtogatásból keletkezt s Tomcsányi Miksa ügyvéd s községi biró csürében ütött ki.

A vizvezeték kérdését interpellátió tárgyává tette Selmecz-Bélabánya sz. k. város mult heti közgyülésén Marschalko Gyula biz. tag, ki egyes concrét esetekre hivatkozva, melyekben a vizvezeték hiánya folytán a tüzvész milliónyi károkat okozott, utalt azon módokra, melyek szerint másutt is létesithető volt a vizvezeték s nálunk is létesithető. — Szerinte nem képezhet akadályt a pénzhiány, mert hisz kölcsön felvételével ezen segiteni lehet és pedig oly formán, hogy a teher necsak a mostani nemzedékre essék, de jusson abból az utókorra is, mely szintén élvezendi a vizvezeték előnyeit. — A kérdést, melyhez többen is hozzászólottak pártolólag, Sóltz Gyula főerdőtanácsos mulhatlanul megoldandónak tartja tekintettel az erdészeti akad. épület tervbe vett felépítésére, minek felhozása oly érvet képezett, mely bárkit is meggyőzhet arról, hogy a vizvezeték létesitésénél semmi áldozattól sem kell a közönségnek visszariadni.

Halálozás. Szeptember 4-én halt el Csipkay szül. Lehoczky Hermin asszony, Lehoczky Gyula akademiai tanár anyósa Selmeczbányán, 66 éves korában. Temetése e hó 6-án délután 5 órakor ment végbe az intelligens közönségnek nagy részvéte mellett. Béke hamvaira!

A fürdőt Selmecznek jelszavunkat már más létesiteni volt hajlandó egy vállalat. midőn most egyszerre arról értesülünk, hogy a vállalkozók lemondtak tervükről. — Hinni szeretjük, hogy ha ez évben nem is, de jövő évben megvalósulhat sokaknak eme kivánsága.

Egy érdekes törvény szövege fekszik előttünk. Nem nálunk hozatott ez, de távolabb nyugaton Basel város kantonban; nem is követendő például hozzuk fel, csupán tanulságúl arra nézve, hogy a közegészségügy érdekében történő bármely intézkedés sem tulzó. A hivatkozott törvény 1885. évi nov. 16-án lépett életbe és a következő fontosabb pontokat tartalmazza. 1. Basel város kantonban a temetkezési ügy egész terjedelmében az egészségügyi rendőrség ügykörébe tartozik. A halottak eltakaritása ezen törvény rendeleteit és arra vonatkozó szabályok szerint az egészségügyi department felügyelete alatt az e czélra kijelölt hivatalnokok és alkalmazottak által végeztetik. 2. Basel város kanton területén elhalt minden egyén, s minden a kantonban lakó polgárnak, letetepedettnek, vagy tartózkodónak, valamint a velök egy háztartásban élő hozzátartozóiknak temetését, az utóbbiakat még ha máshol haltak is meg, elvállalja. 3. Minden temetéshez (a 6-ik pontban megjelölt esetek kivételével) a sirt, a koporsót, a koporsólepelt, — a koporsók belső és külső diszitéséről a hozzátartozók gondoskodnak, — a halottas kocsit és a temetéshez megkivántató személyzetet az állam dijmentesen szolgáltatja. 4. Külön sorokat, amennyiben hely van, a temetői rendszabályban megszabott árakon és megállapitott feltételek mellett ezentúl is lehet venni és használni. Hasonlóképen megengedtetik az elhunytak hozzátartozóinak, hogy a halott számára a koporsót maguk szerezhessék be stb. stb.

Felhivás! Társaskörünk közel egy évtizedes fennállása és ezen idő alatti sikeres működése eléggé bizonyitja azt, hogy a Budapesten fennálló „Besztercze-Selmeczbányai Társaskör" életre való egyesület és hogy a legnagyobb mértékben megérdemli, a Hont és Zólyom megyékből hazánk fővárosába leránduló fiatalságnak meleg pártfogását. — Eltekintve ama humánus czéltól, a mely felé Társaskörünk működési ideje alatt, szegény sorsú tagjai anyagi segélyezését illetőleg, törekedett, Társaskörünk különös szem előtt tartotta azt a nemes czélt is, hogy tagjaiban a hazafias szellemet és érzelmeket ápolja, fenttartsa és fejlessze. — Ez utóbbi czél elérése által Társaskörünk hozzá akar járulni ahhoz, hogy a felsővidék emlitett két megyéjének intelligens fiatalságát a hazafias működés bátor harczosaivá képezze. — Eme czéljainktól teljesen áthatva bátran lépünk elétek Hont és Zólyom megyék fiatalsága, azon biztos reményben, hogy e lelkes fiatalság Társaskörünknek f. évi október hóban tartandó rendes évi közgyülésén teljes számban képviselve leend! Kelt Budapesten, 1886. évi september hó 7-én. A „Besztercze-Selmeczbányai Társaskör" nevében:

Concha Ferencz, elnök.

Katonaság Selmeczen. E hó 17-én egy ezred katonaság érkezik Selmeczbányára s két napi itt időzés után tovább megy Besztercebányára, a hol szintén csak néhány napot fog tölteni.

Vitéz macska. Ami nem sikerül mindég sok vadásznak, az sikerült egy macskának a napokban. Ugyanis Oberth József a helybeli vasuti állomás málházója egy este csendesen ballagott haza felé, mikor egyszerre észreveszi, hogy macskája valami állattal erősen küzd. Csendesen közeledik felé, csodálkozással látja, hogy a macska egy nyul t fogott, mely minden áron szabadulni akar tőle. A gazda közbe lépett s elviszi a zsákmányt a macskától, mely a nyulat bizonyosan valami óriási egérnek képzelte.

HIRDETÉSEK.

1134. szám
1886. polg.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó ezennel közhirré teszi, hogy a Rózsahegyi királyi törvényszék 610/1886. számu végzése által a Námesztói ált. takarékpénztár javára Cserveny István és társai ellen 110 forint és járulékainak erejéig elrendelt kielégitési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 399 frtra becsült, ló, marha, gazdasági eszközök, takarmány és gabonából álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek az 1134/1886. számu kiküldést rendelő végzés folytán a helyinén, vagyis Babinban Strauss Lipótnál leendő eszközlésére 1886. évi **Szeptember ho 20-ik** napjának d. u. 3 órája határidőül kitüzetik.

Kelt Námesztón 1886. évi Szeptember hó 9. napján.

Lamos
kir. birósági végrehajó

394. szám
végreh. 1886.

Arverési hirdetmény.

Alólirt kir. birósági vegrehajtó ezennel közhirré teszi, miszerint a miskolczi királyi törvényszéknek 1886. évi 3913 v. számu végrehajtást elrendelő és a besztercebányai kir. járásbiróságnak 1886 évi 2072. P. számu kiküldő végzése folytán Altman Herman, tályai lakos, végrehajtató részére Veisz Jakab végrehajtást szenvedő ellen 560 forint o. é. tőke s járulékai iránt biztositás képen biróilag lefoglalt és 1231 frtra becsült ingóságokra a besztercebányai kir. járásbiróságnak 1886 évi 2072 P. számu végzésével 560 frt. tőke, ennek 1886 évi marczius hó 1-ik napjától járó 6 százalék kamatai ½ % váltódij és eddig összesen 46 frt 82 krban

megállapitott költségek iránt a további kielégitési végrehajtás elrendeltetvén. Ennek folytán az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében Aranyossy Sándor végrehajtató képviselve irásbeli jelentkezésére az 1718|1886. P. számu végrehajtási jegyzőkönyv alapján végrehajtató, foglalatok s felülfoglaltatók javára is, a mennyiben ezek is árverési jogot nyertek volna, tekintettel az idézett t. cz. 103. §-ára, az árverésnek Weisz Jakab végrehajtást szenvedő lakásán leendő megtartására határoapul 1886 évi **Október hó 19-ik** napjának délelőtti 10 órája kitüzetik, a mikor a hiróllag lefoglalt szoba butor, ruha s ágynemüek stb. legtöbbet igérőnek, az idézett t.-cz. 108. §-ában megállapitott feltételek mellett, készpénzért, szükség esetén a becsáron alól is el fognak adatni. Egyszersmind felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni kivánt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégitéshez tartanak jogot, hogy elsőbbségi igénybejelentéseiket a felüozott törvcz. 111. és 112. §§-ai értelmében az árverés kezdetéig alólirt kiküldött végrehajtónál vagy irásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, különben a későbben beadott igények a törvényes eljárást akadályozni nem fogják.

Kelt Beszterczebányán 1886. évi Szep. hó 9. napján.

Jurányi Adolf
kir. bir. végrehajtó.

872. szám
Tkvi. 1886.

Arverési hirdetményi kivonat.

A beszterczebányai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy néhai Markovics Sámuel örökösei kérelme folytán a beszterczebányai kir. törvényszék területén lévő Radván község határában fekvő, a radvani 154. sz. tjkven Markovics Sámuel nevén álló I 1—4. sor szám alatt felvett 196 sz. ház, udvar, kert, rét, káposztás kert és ehez tartozó erdő és legelő illetőségből álló urb. zsellér birtokra az árverést 893 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi **Oktober hó 13-ik** napján délelőtti 10 órakor Radványban, a város házánál megtartandó nyilvanos árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi novemberhó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-aban, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Beszterczebányán 1686. évi Julius hó 24. napján.

A beszterczebányai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság

Pethes
jegyző.

180. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a bécsi cs. k. kereskedelmi törvényszék 68375 számu végzése által „Brüder Popper“ et Sommernitz ker. czég végrehajtató javára „A Heller“ ker. czég ellen 352 frt 72 kr. tőke, ennek 1886. év április hó 1. napjától számitandó 6 százalék kamatai és eddigi költség követelés erejéig elrendelt kielégitési végrehajtas alkalmával biróllag lefoglalt és 435 frtra becsült csikók, kancza és vászonnemüekből álló ingóságok nyilvanos árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a 1815|1886. szám kiküldést rendelő végzés folytán a helyszinén, vagyis Thurdossinban leendő eszközlésére 1886. év **Szeptember hó 10-ik** napjának délután 2 órája határidőül kitüzetik és abhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi. LX. t. cz. 107 §-a értelmében a legtöbbet igérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapitott feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Trsztenán 1886. évi Augusztus hó 28. napján.

Halassa Mihály
kir. bir. végrehajtó

1111. szám
Tkvi 1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A korponai királyi jarásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi hogy Lehoczky Gusztáv végrehajtatónak Susiczky Jakab végrehajtást szenvedő elleni 5 frt tőkekövetelés és járulékai behajtása iránti végrehajtasi ügyében (a korponai kir. járás) biróság területén lévő Bozók község határában fekvő a bozóki 85 sz. tjkvben Susiczky Jakab tulajdonaul felvett A I ½ kültelki birtokra 4—51 sor szám alatt az árverést 907 forintban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi **Szeptember hó 24-ik** napján délelőtti 10 órakor ezen kir. járásbiróság tlkvi helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-kát vagy az 1881. LX. törvényczik 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi novemberhó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Korponán 1885. évi junius 26. napján.

A korponai kir. jbiróság mint tlkönyvi hatóság.

Szklárik
kir. aljbiró.

280. szám.
Tkvi 1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A breznobányai kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy Konder Mihály és Zsuzsi végrehajtatónak Gregor György András és Mátyás végrehajtást szenvedők elleni 252 frt. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a breznobányai kir. járásbiróság területén lévő medzibrodi község határában fekvő a medzibrodi 51. sz tjkvi I 1—2 sor szám alatt foglalt és az alperesek nevére egészben irt 81. összeir sz. ház és tartozékai valamint ugyanazon sz. tljkönyvben I 3—11. sor sz. a. ⅔ urb. telekre úgy a 86. sz. tkjben I 1—5 sor sz. a. 5040|456120. és 88. szám tkjben I 1—25. sor sz. a. 5040|466200 részben erdő és legelő illetményére az árverést összesen 335 frt, ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi **Szeptember hó 25-ik** napján délelőtti 10 órakor Medzibrod községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát vagyis készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt az 1886. évi marczius hó 14-ik napján.

A breznobányai kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság

Polónyi
kir. jbiró.

1345. szám.
1886. Tlkvi

A korponai kir. járásbiróság telekkönyvi osztályától.

Árverési hirdetményi kivonat.

A korponai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság részéről közhirré tétetik, hogy Laurincz Márton vegrehajtatónak ifj. Stefan Busják Máté végrehajtást szenvedő elleni 30 frt. tőkekövetelés és járulékai behajtása iránti végrehajtási ügyében ezen kir. járásbiróság területén Devicse község határában fekvő a devicsei 28. sz. tjkvben A I 3—17 19. sor szám alatt végrehajtást szenvedő és birtokostársai tálajdonaúl felvett birtokra 310 frtban † 2191. hrsz. hegyvámos rétre 7 frtban. † 2200. hrsz. hegyvámos szőllő és rét 40 frt. kikiáltási árban leend elárverezteto, az 1886. évi 1011. sz. a. kibocsátott árverési hirdetménynyel elrendeltetvén ezen árverésnek foganatositására ujabb árverési határidőül 1886. evi **Szeptember hó 28-ik** napjának d. e. 10 órája ezen kir. járásbiróság telekkönyvi osztályához tüzetik ki, mely határidőben ezen ingatlanok a kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Bánatpénzül az ingatlanok kikiáltási árának 10 százaléka készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 41. §-ában jelzett árfolyammal számitott óvadékképes értékpapirban, az árverés foganatositásával megbizott bir. kiküldött kezéhez leteendő.

A vételár 2 hó alatt két részletben fizetendő.

Korponán 1886. évi augusztus 20.

Szklárik
kir. aljbiró.

2243, 2253 sz.
1886.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi t. cz. 102. §-a értelmében, ezennel közhirré teszi, hogy a budapesti kir. keresk. és váltó kir. törvényszék 55365|1885. számu végzése által Kotzó Pál javára és a bécsi cs. kir. keresk. biróság 11909|1886. sz. végzése által Kuffler Victor javára Strausz Adolf és neje ellen 800 frt. tőke ennek 1885 év szeptember hó 1. napjától számitandó 6 százalék kamatai és eddig összesen 54 frt 49 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégitési végrehajtás alkalmával biróllag le foglalt és 906 frt 00 krra becsült 30000 tégla, 2 ló, 2 lószerszám, 1 kocsi, 25 hordó, 1 szán, továbbá 41 frt 83 kr. tőkekövetelés járulékainak erejéig lefoglalt és 343 frt. 50 kr. becsült 2 szoba butorzatából álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a 2243 és 2253|1886. sz. kiküldéseket rendelő végzése folytán a helyszinén, vagyis Lokczán Strausz Adolfnál leendő eszközlésére 1886. év **Szeptember hó 22-ik** napjának délelőtt 8 órája határidőül kitüzetik.

Kelt Námesztón 1886. évi szeptember hó 8 napján.

Lamos
kir. birósági végrehajtó.

A Tátra felsőmagyarországi bank

részvény társaság

Turócz-Szt.-Márton

(befizetett részvénytőke cé. 400000 frt)

tevékenységét mai napon megkezdte és egyelőre a következő üzletágakat vette fel működési körébe.

ÜZLETKÖRE:

1. Leszámitol bel- és külföldi váltókat.
2. Jelzálogos kölcsönöket engedélyez.
3. Előleget nyujt értékpapirokra és árukra.
4. Értékpapirok bevásárlásával és eladásával foglalkozik.
5. Elfogad betéteket takarékpénztári betétkönyvecskékre, pénztári utalványokra és folyószámlában, mely utóbbiak felett chequekel rendelkezhetni.

Üzleti órák reggeli 9 órától kezdve déli 12 óráig.

Kelt Turócz-Szt.-Márton, 1886. september hó 2-án.

Az igazgatóság.

Fuchs János

ingatlanok adás-vevési ügynöksége

(Realitäten Kauf und Verkaufs-Agentur).

Budapest IX. ker. soroksári utcza 49. sz.

FUCHS JÁNOS budapesti lakos és háztulajdonos egy ingatlan adás-vevését közvktitő ügynökséget rendezett be és irodáját a IX. ker. soroksári utcza 49. sz. alatti saját házában tartja ahol elöjegyzéseket és bejelentéseket az eladó ingatlanokra elfogad.

Mindazon tulajdonosok, akik földbirtokot, házat, házhelyet, földet, szőlőt, nyaralót vagy bármi néven nevezendő ingatlant **eladni** szándékoznak, fölkéretnek, hogy forduljanak a nevezett irodához akár személyesen akár bérmentes levélben.

A venni szándékozók sziveskedjenek **az ingatlanok adás-vevési ügynökséghez fordulni**, ahol mindenkor **gyors, pontos és lelkiismeretes fölvilágositásokat fognak nyerni.**

1—3

Boreladás.

14, 100, 120 literes hordókban ab vasúti állomás Szászvár-Máza, hordócskákkal együtt 20 krért literenként számitva szállitok néma szőllő-mustot, mely nem forr s két-három hónapig is édes marad.

Izmény, u. p. Apar

2—3

Grosch Károly.

Nyomatott a „Selmeczbányai Hiradó“ gyorssajtóján Turócz-Sz.-Mártonban.

Kiadó a „Selmeczbányai Hiradó“ könyvnyomója.